

GOLF REISVERHALEN

1. Nieuwste baan van Portugal in Comporta is een feestje

Dampen van eucalyptusbomen en veel zand

.....met lieve groetjes uit Portugal

Bert en ik reizen langs golfbanen en verkennen de nieuwe baan Terras da Comporta DUNAS golfcourse in Comporta, Portugal. Een voorproefje omdat de baan op dit moment een 'soft opening' heeft en in oktober officieel opent. Time4Golf en Passie4Golf nemen alvast een kijkje uiteraard door de baan zelf te spelen op uitnodiging.

We zien niemand in de baan. De buggy waarin we zitten is nieuw, ruim en sjiek. Ik hoor vogeltjes. De lucht is staalblauw. Ik ruik de dampen van dennen- en eucalyptusbomen. „Sla de ballen die je op de driving range sloeg,” zei Bert mijn geliefde. Hij is een gepassioneerde golfer al ruim dertig jaar en golftouroperator. Door hem kom ik op de meest fantastische banen.

Bert noemt mij de koningin van de driving range. Prachtige ballen kan ik daar slaan, mooie drives, chipjes in het netje, flopshots. In de baan is het anders. Wat het precies is weet ik niet, maar in de baan sla ik andere ballen dan op de driving range. Minder zeker, met minder zelfvertrouwen. Waren er maar wedstrijden op de driving range.... Bert en ik spelen de nieuwe baan Dunas Terras da Comporta Dunas Golfcourse, de nieuwste baan van Portugal in Comporta.

Een baan die de natuurlijke contouren van de natuur volgt. Een baan met enorme bunkers die overgaan in waste land. Een baan waar je je nietig voelt door de overweldigende dennenbomen, eindeloos veel zand en de speciale greens die als lakens op de grond liggen. „Ik sla met een 9 naar binnen,” zegt Bert op hole 15. De bal haalt de green en stopt op twee meter van de pin. Het is de stilte in de baan, ik hoor vogeltjes fluiten, het ruisen van de zee.

Op Dunas verdwijnt je in het landschap, maar verderop ligt Comporta, een rustig hip dorpje slechts een uur ten zuiden van Lissabon. Het dorpje heeft veel leuke eettentjes en winkeltjes en prachtige lange stranden. Bert is klaar om te putten, de green is groot. Met zijn claw grip putt Bert de bal dicht bij de vlag. Met zijn laatste putje maakt hij een par.

De zon schijnt, het is niet benauwd. Een jongen van de golfbaan komt rustig aanrijden met zijn buggy. We krijgen drinken en een ham-kaas broodje in een dun plastic cellofaan.

Dunas golfcourse ligt een kilometer van zee en is ontworpen door de beroemde golfarchitect David McLay-Kidd. Waar hij zijn inspiratie vandaan haalt?

Uiteraard van de Links-banen van zijn geboorteland, Schotland. Hij heeft een groot aantal golfbanen op zijn naam staan, zoals Bandon Dunes.

De nieuwe baan is nog niet officieel geopend. Het clubhuis moet nog gebouwd worden. De 'soft opening' houdt in dat er geen afstandmarkers zijn in de baan en de scorekaarten zijn gedrukt op papier. Slechts 1 paaltje in kleur of de tee markert de afstand van tee tot green. Dunas comporta is een aanwinst voor het Portugese golf. De baan is met geen andere baan te vergelijken. Er zijn geen waterhindernissen, er is heel veel zand en groene greens die moeilijk te lezen zijn.

Er vliegt een helikopter over. Het is het enige harde geluid dat ik hoor in de baan. Verder is Dunas Comporto een 'zachte' golfbaan met veel zand, dennen- en eucalyptusbomen. De kunst is om het zand te ontlopen en dat lukt ons vrij aardig, maar niet altijd. We gaan de baan zeker nog een keer spelen als het clubhuis er is.

Door: Adrienne van der Smagt

GOLF REISVERHALEN

2. Comporta verbluffend mooie golfbaan

'Hoogteverschillen zijn adembenemend'

In het lokale cafeetje waar we terecht komen zit het terras bijna vol. Een gezette vrouw steekt een filtersigaret op. Op alle tafeltjes staan asbakken, de grootste staat op het tafeltje waar de meeste mensen aan tafel zitten. De asbak in het midden is een grote schelp. Een man zonder tanden draagt een blauw met witte strepen honkbal shirt. Als hij praat, is hij moeilijk te verstaan. De man zonder tanden drinkt een flesje bier.

Spiksplinter nieuw witte Mercedes Cabrio & spectaculaire golfbaan

Het café veert op als er een witte spiksplinternieuwe witte Mercedes cabrio voor het lokale terras parkeert. Van de cabrio gaat langzaam het dak dicht met kleine technische schokjes. Uit de cabriolet stappen twee mannen uit en een jongetje van een jaar of vier. Zijn haren kort geknipt, vooral boven zijn oren. Hij draagt het voetbal tenue van Real Madrid, een rood broekje, met een rood shirt met het logo van de Spaanse club. Op zijn rug staat met kapitale letters Ronaldo. Om zijn voetjes heeft hij crocs waardoor zijn voeten groter lijken dan ze zijn.

Het Ronaldo jongetje krijgt een flesje cola en een speeltje dat uit een plastic ei komt. Er zit een mini autootje in dat je in elkaar moet zetten. Hij is er lang zoet mee. Na onze ronde op golfcourse Ombria, de nieuwe baan in Loulé, komen we toevallig langs het cafeetje met de man met de witte Mercedes en wij strijken daar neer na een rondje golf.

De ronde op Ombria was er een van veel tegenstellingen. Tussen de uitdagende smalle fairways die op veel plaatsten doorkruist wordt door de rivier met grote hoogte verschillen, tegen de veel wijdere fairways op de tweede negen in de vallei.

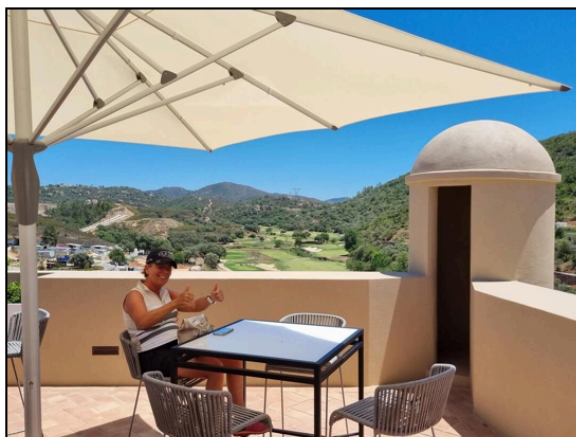
Bert over de start met direct twee parren vijf: „Op de lastige tweede par 5 waar je je twee keer de rivier kruist, voelt een par als een birdie. Helaas maakte ik een bogey. Ik had er een par kunnen maken, ik maakte wel een flopshot over de rivier maar miste mijn putt voor par.

Nadat Bert over de rivier had beslagen, dacht ik ook wel even over de rivier te slaan. Plons. Ik sloeg hem er midden in. Ik lachte, weer een mooie bal verdwenen op de bodem van de rivier.

'This is a
spectaculair course'

De zon schijnt fel. Het is tegen de dertig graden. Aan het clubhuis wordt nog druk gewerkt. Werklui werken in de hitte, malen cement en sjouwen met stenen. In de hoge kraan die vlakbij het clubhuis staat, zit bovenin een kraandrijver. Ik vraag me af hoe lang het duurt voordat hij boven is en of hij airco heeft in zijn kleine cabine. Soms is het te heet om te golfen, om te werken is het helemaal te warm.

„This is a spectaculair course,” lacht de caddiemaster. De caddiemaster is een zestiger met een grote bos grijs haar. Hij wijst ons de weg naar hole 1. Zijn grote grijns werkt aanstekelijk, we lachen als Bert zijn eerste bal heeft geslagen. Hij komt op de fairway. Het begin is er. „Nice,” zegt hij tegen Bert. „Ik ga een foto van jullie maken,” zegt de grijze caddiemaster. „Dat doe ik bij iedereen die komt. Kijk, ga maar even daar staan.” Breedlachend maakt de caddie master foto's

Op het terrasje van de man met de witte Mercedes lachen we om de foto's die de caddiemaster van ons maakte met de telefoon van Bert. Hij heeft maar liefst twaalf foto's gemaakt. Het jongetje begint baldadig te worden en gooit het plastic ei op de grond. De mannen praten en lachen. Het Ronaldo jongetje is zijn autootje bij elkaar aan het rapen dat uit het ei was gevallen.

Door: Adrienne van der Smagt

GOLF REISVERHALEN

3. 'Have a marvelous day, you guys!'

Forest of Arden met prachtige banen en bomen

„Have a marvelous day you guys.!' roept de lange dame van de huishoudelijke dienst. Ze heeft een lichtblauwe broek en bijpassend shirt aan. Ze wijst ons de weg naar de golfshop. We waren even verdwaald in de gangen met vele deuren. Ik lach. A marvelous day, het klinkt vrolijk.

In de Proshop moet ik nog meer wachten. Bert weet niet waarom. Het is de eerste golfshop waar ze niets voor vrouwen verkopen, geen broeken, geen rokjes, geen clubs geen schoenen, zelfs geen handschoentjes.'

„Do you have something for ladies?" vraag ik.

Schuldbewust kijkt de Engelse jongen aan. Ik zie twee tatoes op zijn bovenarmen. Niet in kleur, in blauw zijn ze, Ik kan niet goed zien wat ze voorstellen omdat de mouwen van zijn shirt eroverheen vallen.

„No mam," zegt de jongen.

Forest of Arden is een landgoed met twee prachtige parkland banen.

The Championship *Arden* Course Aylesfort course. De landelijke parkland banen hebben veel lastig gras in de rough. Open en wijd zijn de banen, soms met toch ook malle fairways. De meeste greens zijn goed en snel. The Championship course ligt er mooi bij. Die spelen we morgen.

Ballenzoeker

Soms denk je te perfecte drive te slaan en verdwijnt hij de grassprietten, onvindbaar. Daarentegen vinden we ook weer ballen. Bert is een uitstekende ballenzoeker. Hij vindt meestal zijn bal en die van anderen. Soms erg goede ballen ook van een degelijk merk.

Het gebouw van Forest of Arden is typische Engels, veel sluip- en kruip gangen om vervolgens toch op een goede plek uit te komen.

Zelfs de jongens dragen bij hun pak een stropdas. De fotograaf probeert iedereen bij elkaar te krijgen voor de gezamenlijk groepsfoto.

Het bruidspaar in het midden. Bert en ik kijken hoe de laatste foto wordt geschoten. Daarna verdwijnen wij in de baan.

Bert is in vorm. Het is een fijne baan voor zijn lange slagen en pitches. Weinig lastige hindernissen, alleen de stugge rough. Op hole 14 maakt hij een birdie waar hij zichbaar blij mee is. Ik wacht nog steeds op zijn hole-in-one. Ik begrijp niet dat iemand die ruim dertig jaar speelt, niet één keer een hole-in-one heeft geslagen. Bij elke par die hij speelt, zeg ik: „Dit wordt ‘m Bert. ik weet het zeker.”

Hij maakt wel bijna holes-in-one. En dan te bedenken dat ik wel een hole-in-one heb geslagen. Maar daarover een andere keer meer, want dat is een verhaal apart.

Door: Adrienne van der Smagt